The Abraham & Millie Arbesfeld Kollel Yom Rishon

Sunday Morning Learning Programs for Men & Women

W W W.KOLLELYOMRISHON.ORG

Judaism's Encounter with Other Cultures: In Honor of the 25th Yahrtzeit of Rabbi Dr. Leo Jung z"l

Interacting with the World Around Us: Culture, Progress and Hanukkah

Generously Sponsored by Robyn and Shukie Grossman and Family

Rabbi Dr. Jacob J. Schacter University Professor, Jewish Thought & History, Senior Scholar, Center for the Jewish Future December 9, 2012 • כהי כסלו תשע״ג

INTERACTING WITH THE WORLD AROUND US: CULTURE, PROGRESS AND HANNUKAH In memory of Rabbi Dr. Leo Jung z"l

Arbesfeld Yom Rishon Program Sponsored by Robyn and Shukie Grossman and Family

Jacob J. Schacter

December 9, 2012

Knenneth Inruel Congregation RABBI'S OFFICE: 10416 COLUMBIA AVE.

CLEVELAND, O., (Hay 24th 22.) BOB

RABBI LEO JUNG

Dear Mrs. Konnigaberg,"

You have omitted to reply to my letter of a few weeks ago and now part of what I have written has lost actual import.

Today I come with a bakkosho.

At the Yitzohok Elohonon Yeshivah studies a young ohild,the son of a Cleveland Talmid Chaoham. The Father is personally known to me as a very fine Yehudi,very poor. I understand that the boy very often starves and that he has nobody to care for him .Would you be good enough to do that. If you or one of your friends could invite the boy for all Shabbos meals and make him feel at home, you would be performing a very great Mitzvah.Let me add that the boy is somewhat proud --e.g. he did not inform his Father of his frequent inability to buy a meal, the latter inderectly heard about it -- and that in oase it is not yourself that will mother him, it will need some gentle taot etc.

Will you please make an exception and answer this letter.I should very greatly appreciate that. The boy's name is growing of Cleveland,

With all good wishes and 66 more to y seri My. Krenigsleg, and the Vory sincerely Burs, hills Dragoont Alophung

ישיבת עץ חיים נוסרת שנת תרמ"ו ESTABLISH A TRUST PUND WITH BRILP 6 nd exemplify I have you that you have been Ethics at the Youhiva w 18V6. Dear Dr. Jung: fubb1, Jowlah labbi L hilosophy and Ethics hus No. leld. orl owinh la em a pation a sound Jewish life in this country 0111 .culum of 113 acholarsh1p West B6th Street opmont THE RABBI ospec the Yeshiva and Jostor Leo Jung college, 5 YOUR genera 1 ex poun AMSTERDAM AVENUE AND 186TH STREET THE Centre 01n WI1 ISAAC ELCHANAN THEOLOGICAL SEMINARY this unique institution in Iritua 1 TESHIVA ENDOWMENT POUNDATION AND BECOME AN EVERLASTING 1th best wishes, W York have education, TELEPHONE BILLINGS 5-- 0195 cnere bring work of the Department the YESHIVA COLLEGE oppointed the NEW YORK College, been honor and pleasure of informing Iurther 87 rich porcunicy Incegral approved by quickened with credit. strength 5 Paithr 411 promise the purt which is the chief For Jan. Fresident of the Faculty in their enthuwith the University great work. or Jewish the harmonious of the TOULT you both I OT the keen anti-1931. r 1 e : In this personality the growth 081 ישיבת רבנו יצחק אלחנו נוסרה שנה הרנ"ו LVR 4 APPRECIATE SUGGESTIONS FROM ITS PATRONS CONCERNING ITS SERVICE THE COMPANY WILL 1220-6 SERVICE SIGNS unless its Cable de gram unless its de-ferred character is indicated by a suitable sign above or preced The filing time as shows in the date line on full-rate teleg Received at \mathfrak{D} 128 8 35 NA23 103 NL=NEWYORK NY 7 RABEI LEO JUNC= FLORIDIAN HOTEL MIAMIDEACH FLO= FROM A SICK BED I TURN TO YOU AND DEVOTED FRIENDS OF YESHIVA MESSRS GOLDING LEVY AND OTHERS IN PRESENT YESHIVA EMERGENCY STOP URGENT TO SAVE HOME OF YESHIVA HONOR AND FUTURE OF TORAH JEWRY EVERYWHERE INVOLVED PLEASE CONSULT ALSO TRUE FRIENDS TORAH AND ALL LEARNING BENEFACTORS OF YESHIVA MR FABIAN OF YOUR ACTIVE INTEREST WILL INSPIRE OTHERS STOP HERE TO DETERMINE EFFORTS TO HELP SAVE LIGHTHOUSE OF TORAH AND OUR ONLY COLLEGE OF LIBERAL ARTS WHOSE HIGH SCHOLASTIC STANDARDS AND GREATER PROMISE ARE WELL KNOWN TO YOU THOSE WHO HELP YESHIVA CARRY OUT ITS HISTORIC DESTINY WILL BE CALLED BLESSED BY THIS AND FUTURE GENERATIONS HASHEM IMOCHEM= В REVEL.

ישיבת רבנו יצחק אלחנן נוסרה שנת תרניו

THE RABBI ISAAC ELCHANAN THEOLOGICAL SEMINARY AND YESHIVA COLLEGE AMSTERDAM AVENUE AND 1867H STREET New York

TELEPHONE WADSWORTH 7 0111

June 10, 1940

Rabbi Dr. Leo Jung 131 West 85th St. New work, N Y

Ha 2-0500

Dear Dr. Jung:

The mortgage situation of the teshiva remains very critical and it is important that our board of directors know of it. It is even more important that they should by wheir counsel and advice help the institution solve its problem.

A meeting of the board of directors will, therefore, be held on Tuesday evening, June 18th at the Jewish Center, 131 West 86th St at 8:30 PM.

I cannot emphasize too much the importance of attending this meeting. I only know this--that if you have the welfare of the institution at heart, you will not let any other engage-ment interfere with your attendance.

I shall look forward eagerly to meet you on the 18th.

12

Very sincerely yours, Sa

Samuel Levy V Chairman pro-tem

sl/ds

EW ORK 19 a 9 1 S s t Т R Ξ Ē В R ANCH o 1. Sector ars 11 521 D.A. 1.80

 ${\tt Establish}\, {\tt a}\, {\tt Trust}\, {\tt Fund}\, {\tt with}\, {\tt the}\, {\tt Yeshiva}\, {\tt Endowment}\, {\tt Foundation}\, {\tt and}\, {\tt Become}\, {\tt an}\, {\tt Everlasting}\, {\tt Supporter}\, {\tt of}\, {\tt the}\, {\tt Yeshiva}$

נטין של מסריי מרגליות שכתב שאין

לכתוב בקנה על ברול דהום בנוו

חקיקם ואעצ דחק ירטה כסר מכל

מקום כל כמה שאששר לעשים בלא

פוס הריקה עדיף כו' והסשר שכן

כוא גם בעל נולם שהיא דקה וכן

כתוב במעם כלמש וכתוב שאין

לידן ניתה בים מילחה לפי ששמעתי

אומרים שאין נסגרים הנדנסים

קרושה כמו הנהגים נכתב ולי

וראכ שאין חינים בום דאציני אם

נאמר דבוה חקיקה מית הוה כטו

כהב דהא גם גרי גם אשה כשר

בחקיקוח ירכות כמו שכחוב בחיכו

סי' הריה אמיג דרחיב אללה וכתב

ולא ואקק: תווד נראה לי ראים

ברורה מפרק עולה ערופה דף מיח

אכנים כלני של אפוד ותושן אין

כוחבין אותם בריו שנאמר שמתא

תיחם משמע ההיקה ואין מסרטין

טליהן באיזמל שנאמר במטאחם

שיכיו שלמוח שלה יחשור מסם כלום

אלא כוהב פליבם בדיו ומראב נבם

שמיר מכתון על פני הדיו בחרין

כאת והן ננקשת מאליסס ואש

איתא דמעשה הדפום הוה חקיהה

השה מנאלן דהיה על ידי שמיר

שכוא דנר שאיט מצוי דילמא סיכ

נוסגין כן: וחקיקה כואיל ואחא 🗲

יורה דעה רעא ערב הלכות ספר תורה מורי והב שפתי כהו 196

רל הליצ א שו המגלו : 0016 00019 1709 0034 או שכרייי שם בספע וליכרום רכים סים שמים מדרים לל מסוס המרש פלרא מכוס השיים ליכמג כוכג קול וק בכת מוסי מיתרים ויק ליו 63 766 ****** F : 66 שמיק כרין הפרלין כאים פי 100 100 10 100 00 100 x) 1741 Man 🔬 the ormatio acon proto

מי כ א בריים בל דף יד בל: ב לבון פרפרים ברים ולים מכלי מיש מסורמו הני כמרייי 2001 06 1977 5799 002 בי בעני: (יי) פיי שמשף כמגי למתלמי : נ ברייופא פנמית דף

בית הלל

(סימן שינ שית מדף כ') כל שיפה ל החייה אורך כל שמו ר אודייו כרי לכאב למשוארכם נ' 1007 6 DO1 . 101 avora היצ שמת שבים מירות דלמם כהם פסר יו"ד וסוי רק כ"ו מוסיו' ופרל פסום שלוים מיסיים ועיל פי רעים סים בנורום פשמה וכר וינים פלק כרי פי מיפייני פיש מס שכופנסי בוכ : (אפשר מלוכת שמים לכולמקיפסיר יוחק רוב באברשידר כלר אלל האימי דכר ממסקבל של כלב כזכ חיל ذيح لفحيها ملمع طر مدت לסימוא משום הנשמו ובשיים לאמיות שבאלף ניים (ש פגופיך) נשמים גוון ו, ו, ו קצר פג דשים ן, ו, ו, ו, ו, ו קצר פג דשים ן, ו, ו, ו, ו, ו כציכל ה' פשומל 200 מיול COMO D OJ CO CONSTRUCTO בכלרק ועייו כמכן ישטוה שישור כל בשימה שלוי טרך לספריך מי לקצ ספמיו׳ פלא כדיורלי פווא מי ג'ל לייים: לבס לישי נסקי רסייג שישי מתניים מיס בלב סית המצות מרות מת נא יכבר כוף ואלי סורה his the as horse area יסי בחתי[דטים כוליו:ר] יותר מו סכמג וכיון וציין

יא כשר. מפני שהוא שתור אכל לא בשאר מיני לבטונים כו': וחליו של חיה טמורה: (ד) לכתבו בימין. דדרשינן וקשרחם יב ביטין. כמו בחשילין באיח סימן ליב סיח ועים דאימר יד שמול וכתבהם מה קשירה בימין אף כחיבה בימין פוף פרק הקומן : דירים הוא ימין: יג ייא כו׳. כהב המניז ואין טהנין כן: ום"ש ולא בטלם. אמה שכמדרכי פיק דנימין מצי כן כבצים בשם דירים הוא ימין: כהב הדמנים פיי מהל׳ סיח דין ט׳ רותב הרים אבל איני יודע מעם לדבר ואולי הוא כמו שמליט בסדר

נודל האמור בכל השיפורים כאנו ובמאר שיעורי תורה כולה כאא אלבע הביטוני וכבר דקדקנו בסיטורו ומלחנוכו רהב שבט שעורו' ביטריוח זו בלר זו ברותק והן כארך שהי שעורות בריוה עיכ מכיא כתכייט חיב סים קעיג דף סים רים פיד ומים: ב ייא כו'. מיט לריך שיטור לטובי ספמוד כדמשמע כראים ועור ודעה כרמכים בכלטה ספר חורה דהיקה ו׳ עפחים כלא ממודים כם פים שהאריך בנהינה סדר ביחך ינסב כרולם לכתוב ספר הורה שיעלה לו ארט כהיקט: (למשפתותיכם ג'ם כו'. כתו נכנכה תייתוי בשם כריה דסיט שיטור מסח וכתכו שד בשמו דסיט דוקא בכחיבה דקה אבל בכתיבה נסה הכל לפי הטי ואזילו יותר משפח וכיכ בטור ושאר פיסקים ואין עיניו משוטטוח כיון פסמוינה נסה וכן טהגין: ד שלא יהא עיניו משומטות כו'

במי עפצא וקנקנתום יא (ו) כשר " אכל לא בשאר מיני צבעונים כנון (יח) האדום והירוק וכיוצא בהם שאם כתב אפילו אות אחת בשאר מיני צבעונים (כא) יי או בוהב פסול (

- רגר וכן אסור לכמונ שם שסמר כשרים וארנע ספרים שלא כדיו (ר׳ ירוחם בשם אבן ירחי) (כב) ויש אומרים דלא בעים דיו רק בס"מ (במרדכי ה"ה):
- ז ים ספר תורה צריך (ת) (ים) לכתבו יב (!) בימיו ין [כנ] (ייא שיש לכחוב בכולמום (ב) של (ח) קנה (כא) ולא בנולה) . (מרדכי פ"ק דנימין) ("):

צרב דין רוחב הדפין . וכו ר׳ סעיפים :

א אין עושין ספר תורה (א) לא ארכו יתר על היספו ולא היספו יתר על ארכו (מינום יכויו שיהה תום המקיף יריעום כל הססר להתר שיחפור ויגלל ארוך כשיעור ארכו (סור) י וכמה היא ארכו (א) בגויל (כ) ששה מפרזם (א) שהם כיד אצבעות ברוחב א (ה) אנודל של יד ובקלף או פרות או יותר והוא שיהא ארכו כהיקטו (כוכן אם עשה בגויל [פרצת] מששה מפחים ומיעמ הכתב או יתר על ששה והרחיב בכתב ער שיהיה ארכו כהיקע הרי זה

בכוצודה . (ב) [ג] (והעמוד (°) (ג) שנסוך הסמר ב י"ם (ג) דמורף להיקף) (עור נשם הרחיש) : ביארך כל שימה שלשים אותיות כדי לכתוב גלמשפרותיכם ג׳ פעמים ולא תהיה קצרה מזה כדי שלא יהא הרף נראה כאגרת ולא ארוכה יותר על זה כדי ד שלא יה ו עיניו (ג) משוממות בכתב (ל למנ"ס פ"ו מהלנוח ס"ה ל"ר) :

טל ידי הדשים ובדיו כדפום שלנו ונמלה שפיר מחקיים פתוחי תוחם אלה ברור כוה דמעשה הדפים מרבי כחיבה ממש אלה תקיקה כל: ושוב ראיחי בהשונה שאלוה למהיר בנימין זיל שכתב ג'ב שמשבה הדפים הוא קודש ככתב מטעם דנסי תוקה היא כודם והביא ראיב ג׳כ מאשוד אבל לפי שניוח דעחי אין לריכין לזם כי כום כחיבה ממש ואין כאן חקיקה דמה לי שדוחק אח סעם על כנייר או בנייר של האוחיות של שופרה אידי ואידי כחיבה ביא ומימ לענין נם ודאי אין לששות בדפים כיון שקלה דומה להקיקה אבל לענין קדושת בספרים כל המיקל עתיד ליתן את הדין :

96

רים בכהייה כלנה

שמי פי ס

אביתר שנסחלק מן הסהנה מסני שלא כטנה באורים ותומים והכי הרא בסרר עולם נכי ארון ובברחו מפני אבשנים ילא פרא כר שכוה במעלה היהיסתשאל בארים ותומים תסחלק הביתר מן הכהונה גדולה נכנס להוק החרדו כדכהיב (שתוא ב פו) ויתמר המלך לנדוק השב תח הארון תו': נימי וכריסו יהוא נט של יהויוע שהיה בימי יואש : פרי פורם . פרי לים שהצועינן הכתור מורשית: פר פצור כסן ונו׳ אלמא הוו ארים בביח שני : לפור לו שהיו ארים ותומים אלא כארם שאימה לחכירו כי' אלמא כליתי המקדש ראשון האו: דפרים י מני זכריה ומלאכי נקרא אחרונים: פפנון ויפפעאל י רכן שמעון שהיה (6) נמי נוחום אלסים נשיח ורבי ישמעהל בן אלישע (ג) ביצי צרים כמרן נהן נדול שהרנחם מלכוח יון : ברמים כאלהים נויל ניהן נדול נפרנא . שעחידין ליהרג נחרג : ופעלא לשאר תיהוח כגון רבי עקיבא (נ) דיה שמשו וסי מ שסרק נשרו בחסריקות פיפיות של ברול כדחתר בברטת (דף שה:) יור׳ חנניה בן חרדיק שנשרף ורכי יהודה בן כבא בטוביאות של ברזל כדאמר כסנהדרין (דף ידי): שאין פספירין פל פרוני פלכום · מאימח המלך לפיכך מימי כידם : דברים ככסבן י כמשמען אבן שלחה חסט כחה שהסיטה מן ההר ולא סיתמיה שוב בכלי ברולה נס מאמי שקה. זיי וסלא כבר נאמר מגוררום במנירם כמסכת מכיד ביא ונו׳: פמיר למלי מסל י ראתרי׳ בתס׳ ודרכרי כספרש שהדי ניטיין (דף טחי) שהכיחו שמיר ט"י

הרדבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי הק וירד הדרה והכונה ושאנה ועלו בה: משמתו נביאים ההאשנים: מאן נכיאים הראשנים אמר רב הונא זה ידוד ושמאל ושלמה רב נהמן אמר בימי הד זימנין סליק חימנין לא סליק ישהרי שאל צרוק ועלתה לו שאל אביתר ולא עלתה לו שנאכר יייעל אבירר מדיב רבה בר שמאל יוהיזי מומושט והאך וחולה נאר קאע להרוש אלהים (6) כל יכי זכריה המבין יצמת המתוח כחיר: בן פאפים. בראות אלהים כאי לא באורים ותוכים לא בנביאים חיש משררב בהמק האשן במלו ערי מגרש ופסק ארים והומים ופסק מלך מבית דוד ואם לחשקר אדם לוכר "ויאכר דה המערה מכלי מהור לכלי שמא אין התרשתא להם אשר לא יאכלו מקרש הקרשים עד עשד כהן לאורים ותומים אשר לו] כארם שאימר להבירו עד שירוו מתים ויבא משיח כן דוד אלא אמר רב נרכון בר יצחק מאן נכיאים הראשונים לאשקי מרגי זכריה ומלאכי האזרונים נינהי החיר משביתו הני זכריה ומלאבי נסתלקה הוח הקרש מישראל ואעיפ כן הז משחמשים בכת קול שפעם אחת היו כסובין בעליית בית גוריא ביריח נתנה עליהן בת קול מן השמים ואמרה יש בכם אדם אדר שראי שחשרה שכינה עליו אלא שאין דורו ראי לכך נתני עיניהם בהלל הזקן וכשמת הספירורו הי חסיר הי עניו תלטירו של עזרא ושוב פעם אחרת היו מסוכין בעלייה ביבנה נתנה להן בת קול מן השמים ואמרה לה; יש בכם ארם א' שראוי שהשרה שכינה

נו׳ ח׳ד שמור שבו בנה שלמה את בהמיק שנא׳ יהבית כהבנותו אבן שלמה מסע נבנה הדנרים (ממחו מתו)

כלום ת׳ד ישמיר זה ברייתו כשעודה ומששת ימי בראשית נברא ואין כל דבר קשה יכול לעמד בפניו (משמו מיו נים)

ככתבן דברי ר' יהודה אמר לו ר' נחמה וכי אפשר לומר כן והלא כבר נאמר °כל אלה אבנים יקרות מיי תי מעורות במגרה אם כן מה ח"ל לא נשמע בבית בהבנותו "שהיה מחקין מבחרץ ומכנים מכמנים אמר רבי נראין רכרי רבי יהודה "באבני מקרש ודברי ר' נחמיה באבני בירו ור' נחמיה שמיר למאי אחא מבעי ליה לכדתניא [י] אבנים הללו אין כותבין אותן בדיו משים שנאמר "פראה ההם ואין מסיפין עלידם שיי מ באיומל משים שנאמר במלואותם אלא כותב עליהם בדיו ומראה להן שמיד מבררץ והן נבקעות מאליהן כתאינה זו שנבקעת בימת הרומה ואינה חסורה כלום וכבקעה זו שנבקעת בימות הגשמים ואינה חסורה

רבי אטי משדרב מקדש ראשון במלה שרא פרנדא חכוכית לבנה הניא נכי הכי משדרב מקדש ראשון

בטלה שירא פרנדא חטוכית לבנה ורכב ברזל ויא אף יין קרוש הבא טשניר הרומה כעינולי דבילה :

וניפת צופים: מאי נופת צופים אמי רב סולח שצפה על גבי נפה ודומה לעיסה שנילושה כרכש ושמן

ולוי אמר שתי ככרות הגרבקות בתנור והופרות ובאות עד שכעיעות זו לזו ורכי יהושע בן לוי אמר

אלעזר אומר על שם מקומן כרכתיב זיף ומלם ובעלות: ופסק אנשי אמנה : אמר רבי יצחק אלו בני אדם שהן מאמינין בהקביה דהגיא רבי אליעור הגחול אומרכל מי שיש לופת בסלו ואומר מהאוכל

יותנן דבש שמוייפין בו וריש לקיש אמר על שם מקימי ברכתיב יוף ומלם ובעלות כיוצא ברבר אתה אומר שא ש

עגלה ערופה פרק תשעי

ביע מנהים מלה כופן טפלין בניהגס: ויפרין פליפי סטמים (ג) שולים בירם שנטרס הרק המתנ: בבלימוס י שיהיו שלמים שלא יתברו מהם כלים: ה מע לאין ולו סופן טפלין בניהגס: ויפרין פליפי סטמים (ג) שולים בירם שנטרס הרק המתנ: בבלימוס י שיהיו שלמים שלא יתברו מהם כלים: וג במרע מדרים שלא עלה בירם שהרי בשברח הה משני אבשלים ילא ויצריפי להם שמירי על פני הדיוי כתרין האיתו: פיפרי של פני נה (ג בשרע מדרה שמון שהו שהו שהו שהי ביום שהי בשכוח חד משני הבשום יוח ומראם נאם פפריי פג מני הדיו בתרין השות: מיפרי שא מברי האלה שמיל רע מרושלים שאל לרוק בחורים ותומים וכלהה לו שהשיבוהו ושלא נוכחה משיה בלמ"ו: פירפ פרמיםי מין משי הוה: פלם לאם תורה אוד פל גבי נפסי מרוב שמטי מרכוח בדושני נפה והומים לפיכה הה שריטשה כיין ס׳ טיפה דכה סנסה טרים שלפה : שמי בכרום בררניים פיי שהיסה ברכה מליה בשיטה (דל שמהל ודוד פורי) וכשמרכקן ככרות כחופני התטר אחת ברוכן זה ואחת ברוכן זה שכעדו והן השודום הנפליייר כלע"ו (יום פנ: פי׳ שוויש) עד שתנפח פני ז לו כניף זה שרל פאי בשפע י היהרא ילפה שרכש כא תן ההרים: כרפסרנס רל יופף . כחשר העשינה הדבורים": כל פולוק ונרים ל הקטח מלרפן להיות חיכור לטמא אה מה שנתוך הכלי שהאל מערה ממט: פון פרכם דפין שהא טכ מאר והרי האא כמחוכר שכשיגולות שיסק הוא הולך מלחטה לחפלה הכי אמרינן "במהוח : פופסם . [ול נבכשירין פים פיש] ברשקיא בלפיא שהן עבות(ד) ונכנסס השנה עם הדנש: שמויינין ני מתוך שיגוא שוב ועב מערבין בו מים

סטה

ויין ואין נכרות ט: שמייפין . שקרנים והולכי רכיל : פפפמירים בסקרום ברוך כוא י טוחר ממונם לטי הדול מלוה וללדקה ולהילאת שכפות וימים מוכים: מיסכוו שולמנס לפסיד לכלי שאין מקבלין שכר שלם והכי משמע בי תי בו ליום הכא את הלרקם :

צר ישראל י שחתי כשק קשרים: אבי שמכונדן

קמעם י קדעה אתנה: קמני רשני עליו אלא שאין דורו זכאין לכך נתנו עיניהם בשמואל הקמן וכשמת המצירהי

שנים האם וטיי פי העניו הי הסיד הלמירו של הלל ואף הוא אסר בשעת מיתרע שמעון וישמעאל להרבא והברוה?

(ריפר שה כריכ

בן השקי כים כים:

רים בסכים החלץ פר. רים בסריפאן

רשי די לקסלא ושאר עמא לכיזא ועקן סגיאין עתידין למיחי על עמא ואף על ר' ידעדה בן כבא בקש לומר ף הי הסד הי עניו אלא שנסרפה שעה שאין מספירין על הרוגי מלכות: משדרב בהמיק במי השמיר

פנגוריין יא ייצא פי: (are proced e.r.)

COM MOD

20000 177 נר ככחה

צר א די די שמי מרפינה שלול ונשים י לאתר שהביוף התש פרטניות הלט לשלם אשתוא חלכו השרא: פנרים פללי שכאשר והשן: פעיר פופים.

הנהת הניח אפינם כל נפחק : (כ) רעדי ד'כ ויפרין פוים שמרים שלה נידה מישושיים כנ:(ד) רה פאפס וסי פטק אלמם : 31063

פריקרו: שם והחרג פוליז פר פיד די: ריב לקסלא היה hormo -יטו וידס : / * * * * * * * *

(ני סבון כבי ע' במה משטרין ארע כורכין ארע בספונין של צמר ומנידון ארע "באמני של אבר מליאה סובי שעורין אמר פוסמו משופוקוי)

השיי ולי זה רבש הבא כן "הציפיא כאי משמע כרמרתם "רב ששת כמא דנתון רבריאתה ושימן בחמי עלמא לא הייקי מהי ולא מיט ומחיין דובשא מעישבי מורא תגן התם "כל הנצוק מהוד הרץ מרבש זיפים והצפידום מאי זיפים אמר רבי מתרו פי מיני מינ ממיס זו °בבא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד תו מאי זיפים אמר רבי יודגן בגי אדם המוייפין דבריהם ורכי

ות שמשי שחו במ למד אינו אלא מקבצי אבעה "והיינו האשר ר׳ אלעור שאי דכרוכ "כי מי בו ליום קבונה מינים לצדיקים ארי ז מיקי ים הישו שחבונו שולדען לעתיד לבא קמנות שהיה נהן שלא האמינו בהקבה רבא אמר אלו קמני בני רשעי ישראל

כנסוף מסי זרים ופרי בשים נססרים דף קיו ולכן ייל נמששם סכות מנורס קושמס לממו חמיר עסי ולכן ממר סשים רים מי שממו אסי כספרים פר שיוציאם או ינימם נכלי מוך כלי. וממוז מאותר משתם דפשום וך דלא יסטיפו להמיר זינורות שסבינ כסמרים מי פרת המנים וסדין פתר כי ממר מליום שוצוריין למנים רק נפים ונדים ומלדים ברפיון אין לבם דין מחינה כלל פיין כפור וטים איה רים שניי בטנים וסיי פסיב פים ומריל סיי והסילו מחינה סוקה שנוים לה הסירו הלה נפים כנומ׳ דפירזניז ופור וסים כרי שרים. רם מה שמרי פרסם כזד סיפר לה לכולהם ולה למנשט רק נמרא נמור אמורטל פסל כול מור שנם כדפים [פיי משונם קים דריו] שנמתים ממרים מקרול מוך ריים שנה כנגים כלמת דוד שנם רפים למלף סשמי שלו ממודם וכדים לרי יופוי סכטן בדרך מידום ממש דשום וימימט שנם מגף פרים למסמים וסוא ומשכונים לרים שנם קסיח ואגף סטשי ואא פאר ספור קרומם סכבר מסני שטום כדפום שכברי מכרוכו במספים כמים כמיז רים רפיכ לף כי למיך מין כוכומו כנום שמני שלה ידשו למני שיין פנט ממנין מדפות לף די דלימי בספר כם ס׳ צוסי כנמוא מימים קדמורים נרזילי מוכרים לרמים אכן לא לנומיזם נסרדים רק שנים בלישום מנס מנם רמוסם לק לה כיו מססיקי לרפום סמכוקם לכן מין רמים ממוקמור דסים ופים כמיף צבום. רק מוד מסמרמים כוא גרי ולא פריפא מכואנט גרי דקיליינים וסים פאר פסרים לפנין קרומסן כרמוכה בניסין דגדים פיכ וסתם פל סקדעונים וכמיו שלם סרגים כום ומסשר דעיירי בשטמלפיסם ישראל וסממת כך כהת של סרוכ ונס כום ללם דסה כשים כידום כל עם ועם הולמי השים פסול כמימין. הממנם קיציה א קיל גם

סימן יא

דדברים שבעל פה אי אתה רשאי לאמרם בכתב, ודברים שבכתב החוב דוקא על קלף ובדיו, ככל ענין ספר תורה עיש. ואני אופר בראשון לא מצאתי שוב רמו בדברי תרב ועת יאיר לדחות מטעם זה דברי הט״ו ומשאת בנימין, רק כותב בותיל ועמיש טייו יויד סים רעיא שמאר ציע במיש ראיה משים סומה ואכים עיש סימן טיו שלא הזכיר כלל מה. דהמצאת הדפוס המצאה חדשה. ועוד כבודו הגדול של הרכ כנסת יחוקאל במקומו מונה ודבריו בזה אינם רק מן המתמיהים, ולא וה הדרך לפלפל כזה במה שנוגע להוצאות הדינים. באמת כי משה רבינו לא עם כמותו בנבראה. ושלמה לא קם כמותו בחכמה, אולם השיית הביט וראה מראשית, וגבולות חלק לכל הזמנים והדורות להשלפת התכפות, ולא כל העתות שוות בזה עתים חשים ואין חזון ההכמה נפרץ. וצחים ממללים בתבונה ובעלי ההכמה והסגולה מרובים, ואיך לך דבר שאין לו זמן ומקום, והכל ברצון השם יתברך שהוא קורא הדורות מראש. ובכל זאת הראיתי בספרי כי לא אלמן ישראל מהכמה זו, ועהד בימי המקדש בבית

שור שארד, מים סשרוי בנים פקסה וסכברת מכלי מקום שיטיו פסריו נחדר משכט ומה גם בימות

תרף וסקור שלשמו פס פולל וינתן שוכנים בנים כמורף שמרח ג'ים שפריכה ונם כוה מוכנם לנמוד שם לילם ויומם כי שם שם ז מקרם ונשספרים בספרי כשים וספוסקרים פל סדפרם שנספליו יפל כשלם, נהשמו מנקשת מסקידה והיה לי נשום שנים לישנים לסם כדם וכמק לסוריהם מום ולסמום להימס בכלי כמוך כלי לסם כדם וכמק לסוריהם מום ולסמום להימס בכלי כמוך כלי במיש כשר וסראביר וסראים וכמור ומיש היה פרי רימ ויד פי במיש כשר וסראביר וסראים וכמור ומיש היה פרי רימ ויד פי במיש כמו וסראביר וסראים וכמור ומים היה כלי כמוך כלי במיש כמו ביסר משום שימם שלום כין הים להשמו בליל פוי במים כמור וסראביר מסמר יד פי היה כלי כתשת למר במיממירים כל דף נבוסים מן סמרן יוד פוסרים דהיל כתשת למר

عار درمد نموراً من آذ

בתברה ביושיין ברלביג הלה והיא כוה שלמו רשהי ולה מריס, וסכוה החילהה המחבר שלמ לרסה בסברי כל הכו הססירווהוא תשהיכ היו למסרו ועיין ברוס'ם כארקורהם להם כגרול תבשומציב ס'כהום התוס' הה דפברו ועיין ברוס'ם כארקורהם להם כגרול תבשומציב כלים ישבור ואל יהרג הלה של ברתך חילה כגיל וכיון השרף כאבי קרם כגורג מש און רשיי . שר של ברתך חילה כגיל וכיון השרף כאבי קרם כגורג מש און רשיי . שר

בתירה כל חירות כמי כתב וקיני נחשוני חיב פי׳ ג׳ם דקחש וכיב אישולק על כע"ו במיו והיה מהבע הבי ובעל האו אידי כתב של אישולק על כע"ו במיו והיה מהבע הביוח הדעו׳ הרשי מקרוכ ועל תירן מיב מיו עיגו לאנף כשי ומשולה כנדו וכי מרטיה

אשר דיצר כיזים ושלתה אשר שליו מאתר ויחנט חמל האדם לא ידשו להתלי אבתה הדפום עד שבים היה אלא היא לא סיב צריך להו דדברים שבעיים לא הי ושאין לבתוב הדריםשבתב היה לריך דוקא על קלף וסתב בשיהן אך אם הי כשר לאבע אתר לתה לא התליו משה השלתה הביחה הרפי אין ומי מיש בעייו ושסוי שק:

21.C

the Atlantic

Print | Close

Every day, T. Rowe Price analysts are uncovering opportunities in the global economy.

Read Articles 🕨

T.ROWE PRICE

What Ancient Texts Can Teach Us About Technological Change

By Alan Jacobs

A study session with some Orthodox rabbis results in a few surprising insights about technology -and how to be a better thinker in general

Near the end of the conference, Rabbi Jacob Schacter of Yeshiva University -- who had taught many of the men in the room and was affectionately called "Rebbe" -- led a session offering some Jewish reflections on the age of the internet. Though the men gathered for this conference were modern Orthodox, not the *Haredim* whom the media usually call "ultra-Orthodox," I immediately thought of the recent ultra-Orthodox rally in New York that focused on the dangers of the Internet. But Rabbi Schacter pursued these issues in a surprising and, to me, enlightening way.

Professor Fishbane and I had prepared some brief handouts to guide the participants in our sessions, but Rabbi Schacter had a rather more ambitious plan. After recommending Clay Shirky's recent books *Here Comes Everybody* and *Cognitive Surplus* -- he was speaking my language then -- he plopped before each of us a three-ring binder filled with photocopies of passages from a wide variety of rabbinical texts, most of them dealing with the proper preparation of a divorce decree, known as a *get*. (Anyone who has seen the movie *A Serious Man* will be familiar with the complexities of the *get*.)

This seemed a strange way to proceed, but I soon saw the sense of it, because traditionally a *get* had to be written by a *sofer* (scribe) according to a very strict protocol -- and with the rise of the printing press in the sixteenth century, debates ensued among rabbis about whether a printed *get* could ever be legitimate. This led in turn to a fascinatingly complex debate, chiefly focused on the Taz, a name that refers both to a book (the *Turel Zahav*) and its author (David HaLevi Segal, a seventeenth-century Polish rabbi). The Taz is itself a commentary on the *Shulchan Aruch*, written a century earlier in Safed by Rabbi Yosef Karo.

Rabbi Schacter took us on a virtuosic whirlwind tour of these texts, demonstrating that Karo, the Taz, and their successors became consumed by the question of what we might call the *conditions of technological possibility*. Why was there no printing press in the time of the Patriarchs, or of the sages of the Mishnah? Were these not great and wise men -- men who talked with God! -- who could have invented the printing press had they thought it appropriate to do so, or had God so instructed them? And was not their failure to do so an indication that the printing press is to be shunned? Some thought so, but others replied, no, not at all: The fact that these men were great sages who knew God did not mean that they could overleap the state of their own age. Technology develops incrementally in any given culture, and even the wisest men of God have no power to escape those conditions. Technological history and sacred history connect, and sometimes overlap, but are essentially distinct.